

ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Ο Δημήτριος Θεοδωράκης του Παναγιώτη (Παναγή ή Γεωργίου), γεννήθηκε στο χωριό Αμπλιανή (παλιά ονομασία Σταυροπήγιο), του νομού Ευρυτανίας, στις 12 Οκτωβρίου 1889 (ή 1892 σύμφωνα με τα στρατιωτικά αρχεία). Απέκτησε την γενική μόρφωση του ελληνικού Γυμνασίου. Γνώστης της γαλλικής γλώσσας.

Κατετάγη ως εθελοντής στον Ελληνικό Στρατό την 01 Οκτωβρίου 1910. Μετά από διετή εκπαίδευση και άσκηση στη Σχολή Υπαξιωματικών Πόρου προήχθη στο βαθμό του Λοχία, την 01 Οκτωβρίου 1912. Κατά τον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο, ως νεαρός Λοχίας, συμμετείχε στην μάχη των Συνόρων, στην κατάληψη της πόλης της Ελασσόνας, στη περίλαμπρη μάχη των Στενών του Σαρανταπόρου και στη μάχη των Γιαννιτσών. Στην ταχεία προέλαση για την κατάληψη της πόλης της Θεσσαλονίκης, στην απελευθέρωση των πόλεων Φλώρινας – Μοναστηρίου, καθώς και στην τακτική κίνηση της Μεραρχίας που ανήκε προς ενίσχυση της πολιορκίας της πόλης των Ιωαννίνων. Έλαβε μέρος στους Βαλκανικούς πολέμους (1912-13) και στον ελληνοβουλγαρικό πόλεμο του 1913. Διακρίθηκε για τον ηρωισμό και την μαχητικότητα του στη σκληρή και πολύνεκρη μάχη του Κιλκίς-Λαχανά, στις μάχες Μπέλες-Δεμίρ Ισάρ καθώς και στις μάχες Στενών Κρέσνας-Σιμιπλή. Μετά την λήξη του πολέμου, για την πολεμική του δράση, προήχθη στο βαθμό του Επιλοχία και στην συνέχεια στο βαθμό του Ανθυπασπιστή.

Στις 27 Δεκεμβρίου 1914, προήχθη σε Ανθυπολοχαγό μόλις συμπλήρωσε τετραετή θητεία στο Στρατό. Έλαβε μέρος στο Μακεδονικό Μέτωπο κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1917-18) και στο βαθμό του Υπολοχαγού, ως Ουλαμαγός Πυροβολαρχίας του 4/Ι Συντάγματος Πεζικού. Συμμετείχε ως Λοχαγός Διοικητής Πυροβολαρχίας και Λόχου Τυφεκιοφόρων του 45/ΧΙ Συντάγματος Πεζικού στη Μικρασιατική εκστρατεία λαμβάνοντας μέρος στις μάχες Νικομήδειας, Στενών Γκείβες, Αρμάσας, Αντζά-Παζάρ Μαύρης Θάλασσας, Παπουτσάκ, Γενίκιοι, Πελετζίκ, Καρακιοί-Δορυλαίου (1920-22) και έφθασε νικηφόρα μέχρι τις εκβολές του Σαγγάριου ποταμού. Προήχθη σε Ταγματάρχη στις 18 Σεπτεμβρίου 1925 και υπηρέτησε ως Διοικητής σε Μονάδες της Μακεδονίας και του Βορείου Αιγαίου.

Την 25 Αυγούστου 1934, αποστρατεύθηκε στο βαθμό του Αντισυνταγματάρχη. Αργότερα η απόφαση της αποστρατείας του ανακλήθηκε και με μεταγενέστερη απόφαση αποκαταστάθηκε βαθμολογικά λαμβάνοντας τον βαθμό του Αντισυνταγματάρχη από 17 Οκτωβρίου 1927 και σε Συνταγματάρχη από 07 Αυγούστου 1935.

Στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, έλαβε μέρος ως Έφεδρος Υποδιοικητής του 53ου Συντάγματος Πεζικού της ΙΧ Μεραρχίας του Γ΄ Σώματος Στρατού, στα Ελληνοαλβανικά σύνορα της περιοχής της Καστοριάς. Στις 22 Νοεμβρίου 1940, ανέλαβε επιθετική πρωτοβουλία, ηγήθηκε αποσπάσματος καταδίωξης εναντίον των υποχωρούντων Ιταλών και κατέλαβε την Κορυτσά. Ανακήρυξε την πόλη ελεύθερη και διορίστηκε Φρούραρχος αυτής. Η προκήρυξη που τοιχοκολλήθηκε στην πόλη της Κορυτσάς αμέσως μετά την απελευθέρωση έγραφε «Εν ονόματι του Βασιλέως των Ελλήνων Γεωργίου του Β΄ και της Ελληνικής Κυβερνήσεως, αναπετάσσω, την Ελληνικήν Σημαίαν, ανακηρύσσω και αυθίς

την πόλιν της Κορυτσάς Ελευθέραν και καλώ τον λαό αυτής εις υποταγήν προς τους Ελληνικούς Νόμους». Η επιτυχία αυτή συγκλόνισε την ελληνική και διεθνή γνώμη και επηρέασε σημαντικά τις εξελίξεις του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Αποστρατεύθηκε στις 15 Αυγούστου του 1945 και του απονεμήθηκε ο βαθμός του Υποστρατήγου αναδρομικά από 2 Ιουνίου 1944 όταν και προήχθη ο νεότερος του. Διετέλεσε Διευθυντής και Υποδιευθυντής της Στρατιωτικής Λέσχης Αξιωματικών Φρουράς Αθηνών (1945-1949). Το 1950 επέστρεψε στην γενέτειρά του, την Αμπλιανή Ευρυτανίας και ανέλαβε πρωτοβουλίες για την αναδιοργάνωση του χωριού διατελώντας Πρόεδρος της Κοινότητας (1959-1963), καθώς και εκπρόσωπος της ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Ευρυτανίας. Απεβίωσε την 13 Αυγούστου 1988 και ο δήμος Αθηναίων παραχώρησε «τιμής ένεκεν» τον τάφο του στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

Για την Πολεμική του δράση του απονεμήθηκαν τα παρακάτω μετάλλια:

- α. Το μετάλλιο του Ελληνοτουρκικού Πολέμου μετά διεμβολών των Μαχών.
- β. Μετάλλιο Ελληνοβουλγαρικού Πολέμου μετά διεμβολών των Μαχών.
- γ. Το Διασυμμαχικό Μετάλλιο και πολεμικού Σταυρού δια την πολεμική του δράση εν έτει 1918.
- δ. Του απενεμήθη επίσης για την συμμετοχή του στις μάχες της Μικράς Ασίας το Χρυσό Αριστείο Ανδρείας, ο Πολεμικός Σταυρός Γ' Τάξεως, Μετάλλιο εξαιρετων πράξεων ως και πλείστες εύφημες μνείες και έπαινοι.

Το ελληνικό κράτος του απένειμε επίσης Αναμνηστικό μετάλλιο Εκστρατείας 1940-41, του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

Ο Δήμος της Ιεράς Πόλης του Μεσολογγίου με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, έδωσε το όνομά του σε μεγάλη πλατεία της πόλης απέναντι από την κεντρική είσοδο του Στρατοπέδου του 2/39 Συντάγματος Ευζώνων, στην ενορία του Αγίου Αθανασίου, στα εγκαίνια τα οποία τελέστηκαν την Κυριακή 31 Οκτωβρίου 2021, όπου τοποθετήθηκε μεγαλοπρεπές μνημείο με τη μαρμάρινη προτομή του ήρωα.